

श्रुती आणि शास्त्रांनी श्रेष्ठ मानलेली विद्वानांची माता, वाणीची अधिष्ठात्री देवता सरस्वती हीच कवींचीही इष्ट देवता आहे. विजया दशमीच्या दिवशी सरस्वतीची पूजा करायची, ती ज्ञानसत्तेचे महत्त्व मनी रुजविण्यासाठीच ! आजच्या ललिता पंचमीच्या निमित्ताने विशेष

इंडिया' हा ग्रंथ प्रकाशित केला होता. त्यात सरस्वती ही महर्षी सारस्वत याची आई असल्याचा उल्लेख आहे. असे सांगतात की, फार पूर्वी भयंकर दुष्काळ पडला असता ब्रह्मवृंद आपल्या उदरनिर्वाहाच्या पूर्तेत एवढा मग्न झाला की, त्याने वेदाध्ययन करणे सोडून दिले. त्यामुळे वेद आणि इतर विद्या विस्मृत होऊ लागल्या. अशा वेळी सारस्वत ऋषींची आई असलेल्या सरस्वतीने मत्स्य आहाराने सारस्वतांचे उदरभरण केले. सारस्वतांनी उदरभरणाची चिंता मिटल्याने वेदाध्ययन तसेच चालू ठेवले. पुढे दुष्काळ संपला आणि अन्नसमृद्धी आल्यावर सारस्वत ऋषींनी ब्राह्मण वर्गास वेदांचे ज्ञान दिले. अशी ही फारशी प्रचलित नसलेली कथा 'विष्णु पुराणा'त आहे. सर्वसाधारणपणे सरस्वती ही ब्रह्मदेवाची मानसकन्या समजली जाते. शतरूपा हे तिचे नाव. देवी भागवत या ग्रंथात सरस्वतीची उत्पत्ती श्रीकृष्णाच्या मुखून झाल्याचे सांगितले आहे; तर 'स्कंद पुराणा'त सरस्वती ही भगवान शंकराचे स्त्रीरूप असल्याचा उल्लेख आढळतो. याशिवाय सरस्वती ही इंद्र, धर्म, अग्नी, मनू आणि आश्विनीकुमार यांची पत्नी असल्याचेही उल्लेख आढळतात. आजमितीला आपण सरस्वती ही गणपतीची पत्नी मानतो आणि शुभकार्यारंभी गणपतीबरोबर तिचेही पूजन करतो. अर्थात असे असले, तरी कुलदेवता म्हणून तिचे पूजन होत नाही. त्यामुळे तिचे पूजाविधान आणि नित्यनैमित्तिक पूजा प्रचलित नाही. मात्र आश्विन नवरात्रीतील सप्तमी, अष्टमी व नवमी हे तीन दिवस सरस्वतीपूजनाचे मानतात.

हिंदू धर्माप्रमाणेच बौद्ध आणि जैन धर्मातही ज्ञानाच्या देवतेची उपासना करण्याची प्रथा आहे. बौद्ध धर्मात मंजूश्रीची पत्नी ही ज्ञानाची देवता समजली जाते; तर जैन धर्मातील श्रुतदेवी म्हणजे सरस्वतीच ! विद्या आणि कलांना स्फूर्ती देणाऱ्या देवतांची संख्या पुरातन ग्रीक साहित्यात नऊ मानली गेली आहे. त्यांपैकी 'झ्यूस' ही सर्व कलांची आई तसेच स्मरणशक्तीची देवता समजली जाते. 'कॅलिओप' ही देवता कवितांची, तर 'इराटो' ही प्रेमकवितांची आहे. 'क्लिओ' ही इतिहासाची; तर 'युतर्प' ही संगीताची देवता आहे. 'मेलपोमीन' ही शोकांतिकांची, 'पॉलिहायपीया' वंदनीय गाण्यांची, 'टर्पसिकोरा' नृत्याची, 'थालिया' विनोदाची आणि 'युरेनिया' ही खगोलशास्त्राची देवता मानली गेली आहे. हिंदू धर्मात सरस्वती ही एकच विद्येची देवता म्हणून सदासर्वकाळ पूजली जाते.

सरस्वती ही ज्ञानाची देवता मानल्याने तिच्या पूजाने बुद्धी गतिमान होऊन ज्ञानाची प्राप्ती होते, असे समजले जाते. बुद्धीचे जाडव आणि अज्ञानाचा अंधारही ती दूर करते; अरसिक माणसाला कलावान करते. अज्ञानी कालीदासाने सरस्वतीची आराधना करून तिला प्रसन्न करून घेतले आणि नंतर संस्कृत साहित्यात मानदंड ठरणाऱ्या वाङ्मयाची त्याने निर्मिती केली. सरस्वतीच्या रूपाविषयी अनेक उल्लेख संस्कृत साहित्यात आढळतात. कुंदकव्या, चंद्र आणि हिमंतुषार यांची उपमा सरस्वतीच्या वर्णाला दिली आहे. ती 'शुक्लवर्णा' म्हणजे गौर वर्णाची, पांढरे शुभ्र वस्त्र परिधान केलेली 'श्वेतवस्त्रधारिणी' आणि वीणावादन करणारी 'वीणावादनतत्परा' आहे. तिचे चार हात चार दिशांचे प्रतीक आहेत. एका हातातील पुस्तक ज्ञानाचे, दुसऱ्या हातातील स्फटिकाची माळ सात्त्विकतेचे आणि ईश्वरनिष्ठेचे प्रतीक आहे; तर दोन हातांतील वीणा तिची कलासक्त वृत्ती सूचित करते. सरस्वतीची विविध रूपे आहेत. द्विभूजा, चतुर्भुजा, षड्भुजा आणि दशभुजा अशी तिची रूपे आहेत. बौद्ध धर्मातील सरस्वती ही षड्भुजा आहे. बौद्ध आणि जैन परंपरेत मोर, तर हिंदू परंपरेत हंस हे सरस्वतीचे वाहन समजले जाते.

सरस्वतीचे आल्हाददायक आणि आश्वासक रूप वर्णन करणारे अनेक श्लोक संस्कृत साहित्यात आहेत. पैकी एक असा **एक देवी शुक्लवर्णा वीणापुस्तकधारिणी काटिपूर्णो नु शोभय्या शरदपंकज लोचना । श्रेष्ठा श्रुतीनां शास्त्राणां विदुषां जननी परा वागाधिष्ठातृदेवी सा कविनामिष्ट देवता ॥** गौरवर्ण आणि हातामध्ये वीणा व पुस्तक धारण करणारी, तसेच कोट्यवधी चंद्रांची शोभा असणारी देवी सरस्वती ही कमलनयनी आहे. श्रुती आणि शास्त्रांनी श्रेष्ठ मानलेली

विद्वानांची माता, तसेच वाणीची अधिष्ठात्री देवता सरस्वती हीच कवींचीही इष्ट देवता आहे. त्यामुळेच सरस्वती वंदना हे भारतीय ग्रंथांचे आद्य अक्षर आहे आणि म्हणूनच विजया दशमीच्या दिवशी सरस्वतीची पूजा करायची, ती ज्ञानसत्तेचे महत्त्व मनीमानसी रुजविण्यासाठीच !

॥ शतरूपा वागीश्वरी ॥

भालचंद्र गुजर

पडले. कुंभकर्णाला वर देणे त्यांना भागच होते. कारण त्याची तपश्चर्या तशीच घोर होती. या आपत्तीपासून देवलोकाचे संरक्षण करण्यास फक्त सरस्वतीच समर्थ होती. ती ब्रह्मदेवाला म्हणाली, 'ठीक आहे ! कुंभकर्णाला वर मागू द्या. त्या वेळी मी त्याच्या मुखात असेन आणि त्याच्या वाणीतून देवांना त्रास होईल असा शब्द बाहेर पडू देणार नाही.' कुंभकर्णाला वर मागायचा होता 'निर्देवत्वा'चा म्हणजे देवांचा नाशाचा; पण ऐन वेळी सरस्वतीने त्याची जीभ शब्दांचा उच्चार करताना

वेगळ्या वळणाने वळू दिली आणि त्याने वर मागितला 'निद्रात्वा'चा म्हणजे झोपेचा. ब्रह्मदेवांनी वर दिला आणि त्या क्षणापासून कुंभकर्णाची जगप्रसिद्ध झोप सुरू झाली. सरस्वतीच्या उत्पत्तीविषयी पुराणात अनेक कथा आहेत; पण त्यात एकवाक्यता मात्र नाही. सरस्वती ही नेमकी कुणाची कन्या किंवा पत्नी यांविषयी वेगवेगळी मते संस्कृत ग्रंथांतून व्यक्त होताना दिसतात. १८७१ मध्ये संस्कृत अभ्यासक जॉन गॅरेट याने 'क्लासिकल डिव्हनरी ऑफ

आश्विन शुद्ध प्रतिपदेला घटस्थापना करून आरंभ झालेल्या नवरात्रीची सांगता दहाव्या दिवशी दसऱ्याला होते. दुर्गामालेने शुंभ, निशुंभ, रक्तबीज आणि महिषासुर या राक्षसांशी नऊ दिवस नऊ वेगवेगळे अवतार घेऊन युद्ध केले. नवरात्रीच्या दिवसांत दुर्गा, भद्रकाली, जगदंबा, अन्नपूर्णा, चंडिका, सर्वमंगलम, भैरवी, भवानी, चंडीमाता अशा नऊ देवींचे रोज एक याप्रमाणे पूजन करतात. दहाव्या दिवशी देवीने या राक्षसांवर विजय मिळवला. या विजयाची स्मृती म्हणून आश्विन शुद्ध दशमीला 'विजयादशमी' म्हणतात. आसुरी शक्तीवर दैवी शक्तीचा विजय हा अन्वयार्थ असलेला हा दिवस शक्तिपूजनाचा पर्वकाळ समजला जातो. या दिवशी शस्त्रपूजा केली जाते, तसेच नव्या कार्याचा आरंभ संपन्न होतो.

चैत्री पाडवा (चैत्र शुद्ध प्रतिपदा), अक्षय्य तृतीया (वैशाख शुद्ध तृतीया), विजया दशमी (आश्विन शुद्ध दशमी) आणि दिवाळीतील बलिप्रतिपदा (कार्तिक शुद्ध प्रतिपदा - अर्धा मुहूर्त) हे साडेतीन मुहूर्त आहेत. दसऱ्याच्या दिवशी शस्त्रपूजा केली जाते. कारण पूर्वी या दिवशी शस्त्रपूजा करून राजे-महाराजे दुसऱ्या दिवशी नव्या मोहिमांवर निघत असत. महाराष्ट्राच्या इतिहासात शस्त्रपूजेला आणि सीमोल्लंघनाला फार महत्त्व होते. दसऱ्यापूर्वी पावसाळ्यात चार महिने लष्करी माहिमा थांबवून सैन्य शेती करीत असे किंवा विश्रांती घेत असे आणि मग शस्त्रसज्ज होऊन पुन्हा युद्धभूमीवर लढण्यासाठी जात असे. दसऱ्याच्या शस्त्रपूजेचा आणि सीमोल्लंघनाचा असा हा संदर्भ आहे.

दसऱ्याच्या दिवशी शमीपूजन किंवा आपट्याच्या झाडाची पूजा केली जाते. शमी वृक्षाजवळ 'अपरजिता' देवीची प्रतिमा रेखाटून तिचीही पूजा होते. पांडवांनी अज्ञातवासात असताना शमीवृक्षाच्या ढोलीत ठेवलेली शस्त्रे काढून विराटाच्या गार्गीचे अपहरण करणाऱ्या कौरवांवर स्वारी केली व त्यांचा पराभव केला. त्या प्रसंगाचे स्मरण म्हणून हे शमीपूजन. आपल्या गुरूला चौदा कोटी सुवर्णमुद्रांची दक्षिणा देण्यासाठी कौत्साने रघुराजाला विनंती केली. रघुराजाने सरळ स्वर्गातील कुबेरावर स्वारी केली. त्यामुळे भयग्रस्त झालेल्या कुबेराने याच दिवशी शमीच्या झाडावर सुवर्णवृष्टी केली. आवश्यक तेवढे सोने रघुराजाने कौत्साला दिले आणि उरलेले प्रजानांना वाटले, अशी कथा 'स्कंद पुराणा'त आहे. आज आपण शमीची किंवा आपट्याची पाने दसऱ्याच्या दिवशी 'सोने' म्हणून एकमेकांना देतो, त्यामागे हाच संदर्भ आहे.

दसऱ्याच्या दिवसाला आणखी एक संदर्भ आहे तो सरस्वती पूजनाचा. भारतीय संस्कृतीत एक श्रेष्ठ देवी म्हणून ओळखल्या जाणाऱ्या सरस्वतीचा उल्लेख 'वाक', 'वागीश्वरी', 'वाणी', 'शारदा', 'विशाल', 'शतरूपा' असा प्राचीन वाङ्मयातून आढळतो. 'अमरकोशा'त 'भारती' व 'भाषा' अशी सरस्वतीची नावे आहेत; तर 'शब्दरत्नावली' या ग्रंथात सरस्वतीला 'इरा', 'शारदा', 'गिरा', 'गीर्देवी' असे संबोधले आहे. 'ब्रह्मवैवर्त'त सरस्वतीला 'वाक्येश्वरी' आणि 'सायंसंध्यादेवता' असे म्हटले आहे. संस्कृत भाषेत सरस्वतीची व्याख्या 'सरी नीरं तद्रत रसो वास्तपतस्य इति सरस्वती' अशी केलेली आहे. राधा, पद्मा, सावित्री, दुर्गा आणि सरस्वती अशा पाच शक्ती आहेत. वैदिक आर्यांनी समसिंधू प्रदेशात (म्हणजे सध्याच्या पंजाब प्रांतात) वस्ती केली, तेव्हा त्यांनी सिंधू, शरयू आणि सरस्वती या तीन महत्त्वाच्या नद्या मानल्या. त्यातही सरस्वती ही सर्वश्रेष्ठ होती. वेदोत्तर काळात मात्र ती गुप्त झाली. वैदिक काळात नद्यांना पूज्य मानले जात असे. आर्यांनी सरस्वतीला मानवी रूप दिले आणि सर्व देवतांची सद्मज्ञी असे तिला मानले. उपनिषदांची रचना करण्यात आली, तेव्हा सरस्वती म्हणजे वाणी असा तिचा उल्लेख केला गेला. प्रज्ञावृद्धी आणि वाणीत गोडवा येण्यासाठी उपनिषदांमध्ये सरस्वतीची प्रार्थना आढळते. अस्खलित वाणीशी नदीच्या प्रवाहाची तुलना करण्याची पद्धत याच काळात प्रचलित झाली. सरस्वती या शब्दाची उत्पत्ती 'सृ' या धातूपासून झाली असून, त्याचा अर्थ 'गतिमती' असा आहे. ब्रह्मा, विष्णू आणि महेश म्हणजे शंकर हे अनुक्रमे उत्पत्ती, स्थिती आणि विनाश यांचे देव आहेत. या तिन्ही देवांना ज्ञान आणि भावाची आवश्यकता आहे. भावरहित निर्मिती, ज्ञानाशिवाय प्रतिपालन आणि कारण न जाणून घेता केलेला संहार अनर्थ निर्माण करतात. त्यामुळे कोणत्याही कार्याला आरंभ करताना म्हणजे सर्जनशीलता कार्यान्वित करताना आणि कार्य पूर्ण करीत असताना सरस्वतीच्या आशीर्वादाची नितांत आवश्यकता असते. सरस्वतीला वंदन करायचे ते यासाठीच.

सरस्वतीचा उल्लेख उपनिषदात वाणीशी संबंधित केला गेल्याने तिला 'वाग्देवी' म्हणतात. काळाच्या ओघात सरस्वती ही स्फूर्तिदेवता आणि विज्ञान व साहित्य यांची प्रतीक झाली. तैत्तिरिय उपनिषदात तर वाणीलाच सरस्वती म्हटले आहे. सरस्वती ही ललित कलांची अधिष्ठात्री आहे, तसेच चौसष्ट कलांची जाणकारही आहे. पुराणग्रंथांनी तिचे वर्णन मातृदेवता असे केले. पुढे ती शक्तिदेवता झाली आणि नंतर तिची ज्ञानाची देवता अशी प्रतिमा निर्माण केली गेली. सरस्वतीला 'वाक्देवता' म्हटले जाते, त्याला संदर्भ आहे तो रामायणाचा ! रावणाचा भाऊ असलेल्या कुंभकर्णाने ब्रह्मदेवाची आराधना करण्यास सुरुवात केली. त्यामुळे ब्रह्मदेव काळजीत

